

taliter remouere.

I De secūdo descēsu quo iterdū necesse
ē hoiem descēdere ad morū exteriorū ⁊ ge
stūū disciplinā. **Ca. lxxj.**

Secundo etiā o hō nōnūq̄ ad teipm debes
descendere et exteriorē hoiem debite i mo
ribus disponere et ordinare vt interior tua
deuotio et interna sāctitas in gestib⁹ exteri⁹ et mori
bus elucescāt. Itaq; rege mores tuos exteriores vt
sis tibi custodit⁹: sis alijs exēplaris: sis amabilis vni
uersis. Hoc aut optime cōplebis si tria in exteriori
bus morib⁹ studueris obseruare. Primo vt mores
tui sint maturi. Secōdo vt sint hūiles. Tertio vt sint
benigni. Maturitas reddit te exēplarē alijs. Humi
litas custoditū tibi. Benignitas facit amabilez vni
uersis. Maturitas aut in hoc p̄sistit vt hō nō sit leuis
ad currēdū nec p̄ ad risū nec curios⁹ vlt̄ q̄bol⁹ seu io
culator. Hec maturitas caput regit: int⁹ mētē cōpo
nit / et totū corp⁹ exteri⁹ ab insolētia custodit. Caput
regit ne leuiter hinc inde circūferat: oculos ne vagē
tur: aures ne curiose auscultent / et sic d̄ singul. Ho
rū hūilitas deprimit ceruicē: humile format respon
sū et gest⁹ cōplanat: vestitū simplicē amat: sese inter
nouissimos locat: ostētatiōis notā declinat: singula
ritatē fugit: ad alioz obsequia agilē facit et p̄mptū.
Benignitas facit affabilē et cōpassiuū afflictis: trac
tabllē et exorabilē et flexibilē ad cōsilia impiēda: cō
municatiuū sui et suoꝝ in bono: hilarē ⁊ modestum /
locundū et fidelē et socialē / gratū et beneficū. Hec

autē benignitas quātū ad quedā signa exteriora benignitatis: quā philosophus amicitā vocat/ ē necessaria ad socialiter cōuiuendū. Nullus enī: vt ait: p̄t p̄ diem viuere cū tristi et non delectabili. **I**ō ex quo dam debito naturalis honestatis p̄strigeris/ vt alijs delectabiliter conuiuas p̄ benignitatem. **C**ū precipue cū inter alios fueris/ debes te benignū ostendere et delectabilē exhibere/ et in conuentu multorum mentis tristitiam quadā vultus hilaritate te decet simulare. **C**erūtū effusa dissolutio cauenda est/ ne sub pretextu pietatis nutriatur vitium vanitatis. **E**rgo vt ait **H**ugo. **S**i cum alijs fueris et mutua delectat verborū collatio: fiat sermo de moribus: fiat sermo de scripturis: nunc de miserijs hui⁹ vite cōgemiscam⁹: nunc de spe futuroꝝ gaudioꝝ cōgaudeam⁹: nūc mutui secreti reuelatione recreemur: nunc simul ad illaz visionem **J**esu: ac bona celestia suspirem⁹. **S**i vero nō nūq̄ vtile est/ vt intensū animū ad inferiora quādam et iocunda laxem⁹: sunt laxamenta illa plena honestatis: vacua leuitatis: et sic careant nimio pondere: nō tamen careant edificatione. **I**n his ergo tribus maturitate/ humilitate et benignitate/ tota exteriorum disciplina cōsistit. **H**umilitas autē maturitatē tēperat/ ne elata videat. **B**enignitas ne austeram et indignabunda.

Tertia descētio quātū ad seipm qua homo fragil' nō diu vel sp̄ sp̄ualib⁹ valēs institerere: necesse habet se in ope manuum exercere.

Capitulū .lxxij.